

20. Ježiš sa stáva Chlebom – Posledná večera

Veľká noc – Pascha je najväčší židovský sviatok. Židia ho podľa Božieho nariadenia slávia každý rok. Pripomínajú si vyslobodenie z otroctva v Egypte a ďakujú Bohu za jeho starostlivosť a dobrodenia.

Aj Ježiš každý rok slávil sviatok Paschy. Spolu s dvanástimi apoštolmi prišiel do Jeruzalema na veľkonočné sviatky.

Keďže vedel, že sa blíži koniec jeho života na zemi, zišiel sa s apoštolmi vo večeradle, aby spolu slávil veľkonočnú večeru. (porov. Lk 22, 14 – 20)

Bola to jeho **Posledná večera** s apoštolmi.

Veľmi som túžil jesť s vami tohto veľkonočného baránka skôr, ako budem trpieť.

Veľkonočná večera prebiehala presne podľa židovských predpisov. Jedlá, ktoré mali Židia na stole, pripomínali ťažký život v otroctve.

Uprostred večere si Ježiš umyl ruky, vzal chlieb a modlil sa:

„Požehnaný si, Pane, Bože náš, Kráľ sveta, ktorý nechávaš vyrásť chlieb zo zeme. Toto je chlieb utrpenia, ktorí jedli naši otcovia v Egypte. Nech prídu a jedia všetci, čo sú hladní.“

Po tejto modlitbe však Ježiš urobil niečo nezvyčajné, čo sa bežne pri veľkonočnej večeri nerobilo: **„Vezmite a jedzte, toto je moje telo.“** (Mt 26, 26)

Ježiš chlieb rozlámал a každému dal kúsok.

Potom vzal kalich s vínom a modlil sa:

„Požehnaný je náš Boh a požehnané je jeho meno. Požehnaný si, Pane, Bože náš, Kráľ sveta, ktorý tvoríš plod viniča.“

No po tejto modlitbe Ježiš opäť pokračoval nezvyčajným spôsobom:

„Vezmite a pite z neho všetci. Toto je moja krv, ktorá sa vylieva za všetkých.“ (Mt 26, 27 – 28)

Ježiš dal z kalicha piť každému z apoštolov.

Pre apoštolov bolo veľkým tajomstvom, keď Ježiš po rozmnožení chleba **prisľúbil, že nám dá jesť svoje telo a piť svoju krv, aby sme mali večný život.** Vtedy tomu nerozumeli.

Až tu, pri Poslednej večeri začínali chápať.

Ježiš „vymyslel“ spôsob, ako zostane spolu s apoštolmi a teda aj s nami navždy prítomný – pod spôsobom chleba a vína. Pri každej svätej omši sa **pri slovách premenenia** stáva **telom a krvou**, aby sa nám mohol dať za pokrm.

To je veľké **TAJOMSTVO EUCHARISTIE**. Ježiša nevidíme, a predsa je prítomný v kúsku chleba. Je ozajstný, živý.

Zapamätám si:

1. Čo Pán Ježiš urobil pri Poslednej večeri? Premenal chlieb na svoje telo a víno na svoju krv. Takto zostal medzi nami neustále prítomný.
2. Ako nazývame Ježišovo telo a Ježišovu krv? Eucharistia.

Eucharistia

Eucharistia – pokrm pre našu dušu – je skutočné telo a krv Pána Ježiša, ktorý sa nám dáva pod spôsobom chleba i vína.

- * Ježiš vedel, že je potrebný nielen telesný pokrm, ale aj pokrm pre našu dušu. Preto sa rozhodol, že zostane medzi nami v malom kúsku chleba – v Eucharistii.
- * Stal sa prístupný pre všetkých, aby ho všetci mohli prijať.
- * Eucharistia je DAR pre nás! Pán Ježiš nám ho dal pri Poslednej večeri, krátko pred tým, ako mal za nás zomrieť.

Pri večeri vzal Ježiš chlieb a dobrorečil, lámal ho a dával učeníkom, hovoriac: „Vezmite a jedzte: toto je moje telo.“

Potom vzal kalich, vzdával vďaky a dal im ho, hovoriac:

„Pite z neho všetci: toto je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylieva za všetkých na odpustenie hriechov“ (Mt 26, 26 – 28).

Pri každej svätej omši, keď kňaz berie do rúk chlieb a kalich s vínom a vyslovuje slová premenenia, z chleba sa stáva telo Pána Ježiša a z vína jeho krv.

Veríme, že sa tak naozaj stane, pretože Ježišovo slovo má moc.

Vezmite a jedzte z neho všetci:
Toto je moje telo, ktoré sa
obetuje za vás.

Vezmite a pite z neho všetci: Toto je kalich mojej krvi, ktorá sa vylieva za vás i za všetkých na odpustenie hriechov. Je to krv novej a večnej zmluvy. Toto robte na moju pamiatku.

- * Pri Poslednej večeri prikázal Ježiš apoštolom, aby slávili Eucharistiu na jeho pamiatku. Preto sa po Ježišovom odchode do neba apoštoli spolu s prvými kresťanmi schádzali pravidelne každú nedeľu, aby slávili Eucharistiu (svätú omšu). Pri nej premieňali chlieb na Ježišovo telo a víno na jeho krv.
- * Apoštoli odovzdali moc premieňať chlieb a víno na telo a krv Ježiša ďalej svojim nástupcom – biskupom. Tí ju odovzdávajú kňazom pri kňazskej vysviacke.

Svätý Ján Mária Vianey, farár v Arse, často stretával v kostole jednoduchého dedinčana zo svojej farnosti. Muž klačal pred svätostánkom celé hodiny bez jediného pohybu pier.

Raz sa ho farár spýtal: „Čo tu robíš tak dlho?“ „Nič zvláštne“, povedal dedinčan. „Pozerám sa na neho a on pozerá na mňa.“

Ježiš je v Eucharistii neustále prítomný. Eucharistia sa uschováva v svätostánku. Kedykoľvek môžem za ním prísť a rozprávať sa s ním.

Eucharistia býva často vystavená na verejnú poklonu v monstrancii.

Zaspievajme si:
*Prinášame, Pane,
chlieb a víno*

Zapamätám si:

1. **Koho prijímame vo svätom prijímaní?** Pri svätom prijímaní neprijímame obyčajný chlieb, ale skutočné telo a krv Pána Ježiša – pod spôsobom chleba a vína.
2. **Akými slovami sa chlieb a víno premieňa na Ježišovo telo a krv?**
Chlieb na Ježišovo telo: „Toto je moje telo, ktoré sa obetuje za vás.“
Víno na Ježišovu krv: „Toto je kalich mojej krvi, ktorá sa vylieva za vás i za všetkých na odpustenie hriechov.“